Dècada per una Educació per a la Sostenibilitat

CRIDA PER UN ACORD MUNDIAL EFECTIU, VINCULANT I JUST PER LA REDUCCIÓ DE GASOS D'EFECTE HIVERNACLE

Queden escassos mesos per que es celebri la propera cimera del clima, COP 16, que tindrà lloc en Cancún (Mèxic), del 29 de novembre al 10 de desembre, un any després del fracàs de Copenhaguen.

La comunitat científica insisteix en la urgència d'un nou tractat efectiu, vinculant i just, que vingui a substituir al molt insuficient Protocol de Kyoto i sigui capaç de revertir l'actual increment de gasos d'efecte hivernacle (GEH) i les seues catastròfiques i ja visibles conseqüències: fenòmens atmosfèrics extrems, retrocés de glaceres, fusió dels casquets polars, extensió de plagues, danys en l'agricultura, augment de les crisis alimentàries, i un llarg i creixent etcètera.

L'acord és absolutament necessari i cada cop més urgent, perquè el problema segueix agreujant-se i disposem de menys temps per rectificar. Seran, però, esforços majors que els desplegats per la Convenció de Copenhaguen, perquè els governs estan centrant la seva preocupació i ocupació en fer front a la crisi econòmica amb mesures miops que sols atenen a la conjuntura, perdent de vista la gravetat d'una degradació que posa en perill el futur de la humanitat.

Caldrà, doncs, convertir el temps que ens queda fins la COP 16 en un període de intens activisme educatiu, multiplicant les accions per exigir als líders polítics la signatura en Cancún d'un protocol realment efectiu, que reforci la lluita contra el canvi climàtic.

No podem oblidar, per suposat, que la sostenibilitat de les nostres societats exigeix bastant més que la reducció de les emissions de GEH: no poden ser sostenibles unes societats llastrades pels tremends desequilibris actuals... ni tampoc poden ser-ho si es mantenen inalterats uns sistemes socioeconòmics depredadors, basats en la recerca de beneficis particulars a curt termini que externalitzen els costos socio-ambientals. Però, el pas d'una economia baixa en carboni és avui una qüestió de supervivència, com ho fou la substitució dels CFCs (compostos Clorofluorocarbonis) que destruïen la capa d'ozó.

Hem de crear un clima social capaç d'imposar als líders polítics l'adopció d'un ***protocol de Cancún*** que faci possible la reducció de la concentració de GEH en la atmosfera abans de que es superin valors que facin irreversible el procés de degradació.

Els educadors tenim una especial responsabilitat en contribuir a crear aquest clima d'implicació ciutadana y hem de intentar-ho amb totes les nostres forces. Tenim alguns mesos per estendre aquesta crida a tots els àmbits que ens són accessibles: centres educatius, congressos, publicacions, webs… Volem i *podem* aconseguir-ho.

Educadors per la sostenibilitat
www.oei.es/decada

COP 16 MÉXICO 2010